

... alebo na rovínu o tom, čo bolo dôvodom Ježišovej misie na zemi.

BOŽIE SLOVO:

(Mk 1,14-15 SSV)

Čítanie zo sv. evanjelia podľa Marka: *Keď Jána uväznili, Ježiš prišiel do Galiley a hlásal Božie evanjelium. ¹⁵ Hovoril: "Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu."* Počuli sme Božie slovo!

ÚVAHA:(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 498, 492, 392, 337)

Túžba osláviť Boha, ktorou sme sa naplnili minulý týždeň a usilovali sa ju v sebe rozduchať, ústi do ďalšej túžobnej prosby, prosby o čo najskorší príchod Božieho Kráľovstva – tak, ako za ním vzdychá, dychtí a volá po ňom posledná kniha Písma, Zjavenia apoštola Jána: „*Duch i nevesta volajú: "Prid'!" Aj ten, čo počúva, nech volá: "Prid'!" ... "Amen. Prid', Pane Ježišu!"*“ (Zjv 22,17.20). Prečo však tá túžba, prečo to dychtenie?

1) KOMU hovorím? Bohu, ktorý „*tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život*“ (Jn 3,16 SSV). Miestom tohto Večného života je Božie Kráľovstvo, ktoré je – ako sme počuli na začiatku – dôvodom, prečo Ježiš prišiel na tento svet: aby nám otvoril cestu do Nebeského Kráľovstva. Mimo Božieho Kráľovstva neexistuje večný život – len *nekončiaca existencia* a to je Peklo. Na to, aby sa z *existencie* stal *život* je potrebná istá kvalita. A na to, aby táto kvalita dokázala naplniť život, ktorý je večný a nikdy nekončí tak, že sa nikdy nestane nudou ani bremenom, je potrebné nič menšie, než *Božie Kráľovstvo*, Boh sám. On jediný dokáže človeka takto naplniť a urobiť tak jeho *existenciu* tou opravdivou plnosťou života, o ktorú Ježišovi ide, ako sám hovorí: „*Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie*“ (Jn 10,10), v gréčtine *perissón*, čo znamená prekypujúci, pretekajúci, viac, než dokážeme do seba pojať.

2) KTO to Bohu hovorí? Ja, človek, ktorý som *hriešnikom*. Ježiš hovorí, že prišiel na svet kvôli takým, ako som ja, keď vraví: „*Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali*“ (Lk 5,32). Možno je chyba, že na hriech pozeráme len ako na záležitosť *zločinu* a *vinu*. Slovo „*hriešnik*“ je podobné slovu „*nedouk*“. *Nedouk je človek, ktorému chýbajú vedomosti: alebo vlastnou vinou, lebo sa neučil, alebo bez vlastnej viny, lebo ešte nemal možnosť ísť do školy. Ale tak či onak, vedomosti nemá.* My, ľudia, sme boli stvorení, aby sme boli ako Boh, aby sme sa úplne zbožstili v Božej Sláve (porov. KKC 398). Kým nie sme zbožstieni v Bohu, nie sme ešte úplní dokončení (KKC 302). Sme ako tí *nedouci*, stále nemáme niečo, čo by sme mať mali: Existujeme, ale nemáme Večný Život. Existujeme, ale stále v pozemskej krehkosti, *prach* vzatý z prachu zeme (Gn 3,19). Adam v Raji bol takým najprv bez vlastnej viny – a Boh ho cez Strom poznania dobra a zla volal práve k tomu, aby urobil krok k svojmu završeniu a k zbožšteniu sa v Bohu. Adam ale zhršil – a stal sa tak *hriešnikom* aj čo do viny svojej vzbury voči Bohu. Namiesto završenia ostal i naďalej len *prachom* a *do prachu za vrátil* namiesto toho, aby s Bohom v Sláve vystúpil do samého Neba (porov. 1Kor 15,38-50)... Preto náš nebeský Otec poslal svojho Syna, nášho najstaršieho Brata Ježiša Krista, aby túto pohromu napravil a aby v nás dokončil dielo nášho zbožštenia, započaté kedysi v Raji. Nemýľme sa! Ježiš nehovorí: „*Prišiel som na to, aby som vylepšil váš pozemský život... aby som vám pomáhal na zemi lepšie žiť... aby som riešil vaše pozemské problémy... aby som vás zahrnul zdravím a bohatstvom a pohodlím a požehnaním a aby vám bolo dobre na zemi...*“ Mnohí to od Boha očakávajú a od Krista vyprosujú, ale v skutočnosti, ako vraví sv. Augustín, Kristus „*nám nesľubuje pokoj, bezpečnosť a mier, ba evanjelium netají ani súženia, útlak a pohoršenia.*“ Namiesto toho nás prichádza trénovať a pripravovať na odchod do Božieho kráľovstva a sľubuje, že „*któ vytrvá do konca, bude spasený*“ (Mk 13,13) – ale nie na zemi, lež v sláve Nebeského Kráľovstva.

3) ČO Bohu hovorím? Že som *hriešnikom*. Naozaj ním som. So všetkým, čo k tomu patrí. Uvedomujem si, že som nedokončený, že som stále nedohotovený, moje stvorenie ešte nie je dovŕšené, ešte stále nie som tým, čím byť môžem a mám: bohom na obraz a podobu Boha (KKC 460). Uvedomujem si, že mám na tom vinu, pretože som slobodne hrešil a vzpierať sa Bohu, ako vraví Písmo: „*všetci zhršili a chýba im Božia sláva*“ (Rim 3,23) a „*ak hovoríme, že nemáme hriech, klameme sami seba a nie je v nás pravda*“ (1 Jn 1,8). Hrať sa na spravodlivého znamená nielen odmietaj svoju vinu a svoj podiel na tomto svojom nedokončenom stave, ale aj samotnú svoju nedokončenosť, to, že mi stále chýba *Božia sláva* – tak ako oni na hrane zatratenia sa potácajúci akožekresťania zo Zjavenia, ktorí vravia: „*Som bohatý, zbohatol som, nepotrebujem nič*“ a nevedia, že sú „*biedny, polutovaniahodný, chudobný, slepý a nahý*“ (Zjv 3,17). Tých Ježiš zachrániť nemôže, lebo oni samým svojim postojom Jeho Spásu odmietajú, myslia si, že ju nepotrebujú. My ale uznávame, že sme hriešnici. Odhalili sme v sebe oboje: aj svoju *vinu*, aj svoju *nedokončenosť* a úbohosť, biedu nášho samého bytia. A tak vzhliadame k Bohu a voláme, kričíme: *Prid', Pane Ježišu! Prid' Tvoje Kráľovstvo! Prid', lebo v ňom je náš život, v ňom je naše završenie, naša sláva, ako svedčí Písmo: „váš život je s Kristom ukrytý v Bohu“* (Kol 3,3). Pozemský svet v sebe nenesie žiadnu nádej, ani žiadne riešenie našich problémov a sám nakoniec zanikne v ohni (2Pt 3,7). Otcovo Kráľovstvo, na druhej strane, v sebe obsahuje všetko, je naplnením všetkých túžob (KKC 1024) a riešením všetkých ziel a problémov, aké len existujú: chorôb, vojen, chudoby, nenávisť, nespravodlivosti, utrpenia i samej smrti. Preto dychtíme a voláme, aby čím prv prišlo a nastolilo svoju vládu vo všetkých a vo všetkom! A bude to zároveň tá najväčšia a najplnšia sláva, ktorou sa Boh medzi nami na nás oslávi!

ROZJÍMANIE:**1.: UVAŽOVANIE:**

Existuje len jedno riešenie úplne všetkých problémov sveta, počnúc osobnou depresiou cez rodinné hádky a problémy s výchovou detí až po globálne problémy vojen, nespravodlivosti, útlaku a ekológie a tým je Božie Kráľovstvo. Bodka. Žiadna iná nádej, žiadne iné riešenie neexistuje. Všetko ostatné je v porovnaní s Božím Kráľovstvom ak, tak len ako *tabletky proti bolesti*, ktoré možno na chvíľu trochu uľavia, ale nič nevyliečia.

V tomto svetle chápeme naliehavé slová Cirkvi: „*Cirkev v sile Duchu prijíma a hlása Evanjelium, ... V nej prijímajú laici účasť na poslaní slúžiť ľuďom a spoločnosti. Prvým cieľom Cirkvi je celkom iste Božie Kráľovstvo, "ktorého zárodok a začiatok... na zemi" predstavuje ona. Preto je úplne zasvätená osláveniu Otca. Kráľovstvo je však prameňom úplného oslobodenia a celej spásy pre ľudí*“ (Christifideles laici 36).

Uvedomujem si, že Božie Kráľovstvo je prvou a v podstate jedinou povinnosťou, ktorú na zemi ako kresťan mám, v ktorej dokonale oslavujem Boha i dokonale slúžim ľuďom, i sebe samému?

Že ak by som vykonal všetko pre ľudí okolo seba či pre seba samého, ale nevošiel by som do Kráľovstva a nepriinesol by som ho svetu a ľuďom okolo seba, nič som neurobil a nič som nedokázal?

A že ak prinesiem svetu a ľuďom okolo seba Kráľovstvo a pomôžem im prijívať Ho, vykonal som úplne všetko a naplnil som zmysel svojej pozemskej existencie, bez ohľadu na všetko ostatné?

2.: MEDITÁCIA:

Predstavte si teraz každý dva problémy: jeden svoj a jeden ľudí okolo seba. Ako súvisia s *nedostatkom* Božieho kráľovstva? A ako ich Božie Kráľovstvo – a teda otvorenie sa mu, resp. privedenie iných k nemu – vyrieši a uzdraví? Skúsme si svoj život, rodinu, svet,... uvedomiť ako javisko, ako *drámu* neprítomnosti Boha a Jeho Kráľovstva vo svete. Precíťme to, uvedomme si to, hlboko, bytostne!

CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:

Denne sa cvičme v tomto postoji a videní sveta – i vo svojej úlohe byť kresťanmi – čiže *profesionálnymi inštalatérmi Kráľovstva vo svete.*